

Training betaalt zich terug

Luca* wist hoe veel de live-aboard duiktrip voor zijn vriend John* betekende. Dus toen John hem vroeg om mee te gaan voor een vierdaags avontuur, accepteerde hij met plezier.

De twee vrienden hadden duikervaring. Luca was PADI divemaster en John was Advanced Open Water duiker, die pas geleden zijn rebreather brevet had behaald. Zij hadden nooit kunnen denken dat hun trip zou eindigen in een ziekenhuis, na een incident dat nog veel tragischer consequenties had kunnen hebben zonder de training en het snelle denken van hun duikgids, George*.

De ochtend dat ze aan boord gingen, voelde Luca zich moe. Hij had de avond tevoren een feestje gehad. Hij bleef op de boot, terwijl de gids John en een andere duiker, Paul*, op twee duiken meenam die ochtend. Alle vier de duikers maakten samen een middagduik. Later op die avond kozen Luca en John ervoor niet mee te doen aan de geplande nachtduik.

De volgende ochtend besloot Luca, die nu goed uitgerust was, mee te gaan met Paul en de gids op de ochtendduik. Deze keer was het John die besloot uit te slapen.

Die ochtend stond er wat stroming, maar niets om je zorgen over te maken. Luca, Paul en hun gids vermaakten zich met zwemmen rond enorme rotsblokken en door tunneltjes.

Op een zeker punt merkte Paul dat hij niet veel lucht meer had, dus de gids stemde ermee in dat hij met zijn alternatieve luchtbron zwom. Toen het tijd werd de duik te beëindigen gaf Luca, die dichterbij het oppervlak was dan de andere twee – een signaal met zijn lamp dat hij naar de boot terugging. Alles leek normaal voor Paul en de gids die niet in de gaten hadden dat Luca ademproblemen had.

Paul en de gids gingen door met hun opstijging en stopten voor de veiligheidsstops. Na een tijdje zag Paul dat Luca zijn duikbril liet vallen. Op dat punt realiseerden ze zich dat er iets vreselijk fout was. Luca bewoog niet meer. Hij dreef met zijn gezicht naar beneden aan het oppervlak. De gids begon naar boven te zwemmen en sloeg de volgende veiligheidsstop over. Paul ging hem achterna.

Eenmaal aan het oppervlak draaiden ze Luca met zijn gezicht naar boven. De gids gooide zijn loodgordel af samen met die van Luca en vroeg Paul om Luca's hoofd uit het water te houden. Ze moesten de aandacht van de boot trekken. Maar de gids kon zijn fluitje niet vinden, dus vroeg hij Paul om de aandacht van de boot te trekken terwijl hij (de gids) Luca's hoofd uit het water hield.

Er drupte schuim uit Luca's mond. De gids veegde het schuim weg en begon Luca te beademen. Hij dacht erover het beademingsmasker te gebruiken, maar besloot het in de zak van zijn trimvest te laten en zich te concentreren op het geven van goede beademingen – precies zoals hij het tijdens de Rescue Diver cursus had geleerd.

Binnen zo'n vijf minuten kwam de boot langs. De gids deed Luca's trimvest uit en de bemanning van de boot trok hem aan boord, deed zijn wetsuit uit, lieten hem liggen en diende hem zuurstof toe.

Tegelijkertijd werd zowel de uitgeputte gids als Paul uit voorzorg ook zuurstof gegeven. Tegen de tijd dat de gids weer op krachten was, merkte hij dat het goed ging met Luca. Hij was ongeveer een half uur bewusteloos geweest en gedurende die tijd bleef hij om de mond schuimen en vloeistof ophoesten.

De kapitein had gebeld voor een speedboot om Luca naar het vasteland te brengen waar de ambulance stond te wachten om hem naar het ziekenhuis te brengen. John ging met hem mee. Ze namen ook

contact op met DAN Europe voordat ze van boord gingen om ze te vertellen wat er gebeurd was en waar ze naar op weg waren. Het DAN Europe team begon direct met het volgen van het geval.

Tijdens het bezoek van de gids en Paul aan het ziekenhuis werd hun verteld dat Luca's conditie hoogst waarschijnlijk het gevolg was van een plotselinge infectie in de longen. Er was geen hyperbare therapie nodig.

Luca vertelde hun hoe zijn ademproblemen op ongeveer 10 meter diepte waren begonnen. Hij had problemen gehad om zijn ademautomaat in de mond te houden vanwege het schuim dat uit zijn longen kwam - dat was waarom hij een signaal met zijn lamp had gegeven om aan te geven dat hij naar de boot terugging.

Het vertelde ze ook dat hij, toen hij het oppervlak bereikte op ze gewacht had terwijl hij op zijn rug dreef. Toen verloor hij het bewustzijn en liet gelukkig zijn duikbril vallen.

De gids zei dat toen hij merkte dat Luca met het hoofd naar beneden lag, het duidelijk was wat er gedaan moest worden. Ik dit geval betekende dat het overslaan van de veiligheidsstop.

Luca bedankte ze voor wat ze hadden gedaan en iedereen was het erover eens dat Rescue training zich echt terug had betaald. Luca bedankte ook het DAN Europe team die de hele tijd zijn geval was blijven volgen - totdat hij helemaal hersteld was en het ziekenhuis had verlaten nadat hij een paar dagen voorobservatie in de IC was geweest.

Herhaal van tijd tot tijd je Rescue vaardigheden. Je kunt ze op een bepaald moment echt nodig hebben.

**Dit is een waar gebeurd verhaal, maar de namen zijn veranderd om ieders identiteit te beschermen.*